

„Pedig csak egy a szükséges” (Lk 10,42)

Jézus Jeruzsálem felé tart, ahol hamarosan beteljesíti küldetését. Útközben betér egy kis faluba, ahol Márta és Mária lakik. Lukács evangélista így írja le a fogadtatását a két lánytestvér részéről: „Márta sűrűgött-forgott, végezte a háziasszonyi teendőket.”^[1]

Mária pedig „odaült az Úr lábához és hallgatta a szavait”[2]. Mária figyelme és Márta serénysége egymásnak feszül, ugyanis a panaszára, hogy testvére magára hagyta a kiszolgálásban, Jézus így válaszol: „Márta, Márta, sok mindenre gondod van, és sok minden nyugtalanít, pedig csak egy a szükséges. Mária a jobbik részt választotta, nem is veszik el tőle soha.”[3] Ez a részlet az evangéliumban az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszédet követi, amely a legmélyebben írja le, hogy mi is a felebarát iránti szeretet. Ezt követően pedig Jézus az imádságról beszél tanítványainak, a legmélyebb tanítása hangzik el az Atya-Istennel való kapcsolatról. Egyensúlyba hozza a mérleg nyelvét a testvér iránti szeretet és az Isten iránti szeretet között.

„Pedig csak egy a szükséges”

Két asszony a főszereplője ennek az evangéliumi szakasznak. Jézusnak Mártával folytatott beszélgetése nagyon baráti, ami még azt is megengedi, hogy panaszkodjon a Mesternek. Vajon milyen szolgálatot kíván Jézus? Szívből kívánja, hogy Márta ne sűrűgjön-forogjon, ahogy azt a hagyományosan nőknek szánt szerep megkívánja, hanem ő is figyeljen oda az Ő Szavára, mint Mária, öltson új szerepet magára, legyen ő is tanítvány. Ennek az szövegnek az üzenetét sokszor leszűkítették az aktív és a szemlélődő élet ellentétére, és a kétféle vallásos magatartás leírásaként értelmezték, mert Márta is és Mária is szereti Jézust és szolgálni akarja őt. Az evangélium sem mondja, hogy az ima és az Ige meghallgatása fontosabb a szeretetnél, inkább meg kellene találnunk a módját, hogy elválaszthatatlanul egybekössük ezt a két szeretetet. Az Isten iránti szeretet és a felebarát iránti szeretet nem ellentétes, hanem kiegészítik egymást, mert a Szeretet egy.

„Pedig csak egy a szükséges”

Értsük meg jól, hogy mi is az egyetlen szükséges. Segítségünkre lehet ebben a mondat eleje, így hangzik:

„Márta, Márta...”[4] A név megismétlése megdorgálást sejtethet, annak idején viszont ez volt a hivatásszerű meghívásnak a módja. Tehát Jézus Mártát újfajta kapcsolatra hívja, nem szolgálói, hanem baráti köteléket szeretne, aki mély kapcsolatban áll vele. Chiara Lubich így ír:

„Jézus kihasználta ezt az alkalmat arra, hogy elmagyarázza, mi a legfontosabb az ember életében. [...] Odafigyelni Jézus Igéjére. És Lukács számára, aki ezt a szöveget írja, odafigyelni azt is jelenti, hogy életre váltani. [...] Neked is ezt kell tenned: fogadd be az ígét, engedd, hogy átalakítson. De nem csak erről van szó. Légy hűséges hozzá, őrizd a szívedben, hogy az életedet is alakíthassa, mint ahogy a föld befogadja a magot, hogy kihajtsa és gyümölcsöt hozzon! Teremjük tehát az új élet gyümölcseit az ige hatására!”[5]

„Pedig csak egy a szükséges”

Ki tudja, hány lehetőségünk nyílik, hogy mi is mélyen befogadjuk a Mestert az otthonunkba, mint Márta és Mária, a lábához üljünk, és hallgassuk őt mint igazi tanítványok. A teendők, a betegségek, az elfoglaltságaink, és sokszor az öröm és az elégedettség is szétszórttá tesznek, és a tennivalók örvényében nincs időnk megállni és felismerni, meghallgatni az Urat.

Ez az ige értékes alkalmakat kínál, hogy gyakorlatozzunk ebben, válasszuk a jobbik részt, figyeljünk oda az Ő igéjére. Így belső szabadságra teszünk szert, ami lehetővé teszi, hogy a mindennapi életünk is az iránta való hűségünk kifejeződése legyen, a szeretetkapcsolatunk konkrét gyümölcse, és annak bizonyítéka, hogy nem hiába szolgáljuk és hallgatjuk Jézust.

Letizia Magri

[1] Lk 10,40. A *perispàomai* szónak két jelentése van: teljesen elfoglalt, túlhajsolt, de jelenti azt is, hogy szétszórt, hogy másutt van a figyelme.

[2] Lk 10,39

[3] Lk 10,41-42

[4] Lk 10,41

[5] C. Lubich, Az élet igéje 1980. július, in *Parole di Vita*, szerk. Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), pp. 176-177.

forrás: fokolare.hu